

यथितां शर्करां लभयत्यतः । दुग्धक्षिप्तमत्यर्थं भावावर्णं
ततः शिराः । क्षयन्ति बहुधा रक्तं तं विन्द्यान्शर्करा-
बुद्धम् । शर्करा वायुकातुल्या भावम् ।

शर्करावत् त्वि. शर्कराः सन्त्यक्षिन् मद्यप् मद्य वः । मद्य-
शर्करायुक्तदेये ।

शर्करासप्तमी स्त्री वैशाखशुक्लपक्षसप्तम्याम् । तद्विधानं
मत्स्यपुरा० ७२ अ० उक्तं यथा "शर्करासप्तमीं वक्ष्ये तद्दृ-
क्कल्पनमादिनीम् । आधुरारोग्यमैश्वर्यं यथानन्तं प्रप्ता-
यते । माधवस्य चित्ते पक्षे सप्तम्यां शुक्लपक्षतः । प्रातः-
स्नात्वा तिलैः शुक्लैः शुक्लनाम्यातुषेपनैः । स्पष्टिदे-
पद्मभाविष्य कुङ्कुमेन सकषिंकम् । तस्मै नमः हविर्ते
तं गन्धपुष्पं निवेदेयेत्" इत्यादि ।

शर्करोदकं न० शर्करामिश्रितसदकम् । (चिनिर पाना)
 शर्करामिश्रिते जले तत्करणप्रकारायुषादिकं भावप्र० उक्तं
 यथा “ जलेन शीतलेनैव घोडित्वा शुभशर्करा । एषा-
 लवङ्गकपूरमरिचैश्च समन्विता । शर्करोककनाम्नैतत्
 प्रसिद्धं विदुषां मतम् । शर्करोदकमाख्यातं युक्तं शि-
 शिरं भरम् । बल्यं हृद्यं बहु खादु वातपित्ताक्षनाश-
 नम् । मूष्णाप्लादितृषादाह ज्वरमानिहरं परम् ” भावप्र०
 शर्करिक ति० शर्कराः सन्त्यस्य ठक् । बहुशर्करायुक्तदेहे
 दलच । शर्करिह-तत्तैव उभयत्वानरः ,

शर्व्वे इ० अष्ट-वज् । अपानवायूत्सर्गं । स्थुर् । तत्रैव न० ।
 शर्व्वेज्जह इ० शर्व्वमपानवायूत्सर्गं जहाति हा-स्य सृष्टम् ।
 माधे । तद्भोजने हि अपानवायुनिःसरतीति तस्य
 तथात्वम् ।

शर्वं हिंसायां गतो च भ्रा.पर.बन्ध.वेत् । शर्वति यशवीत् ।
 शर्मन्ति शर्म ददाति दा-क । शिष्यदायके शिष्यो पुं-
 विष्णु सं० ।

शमेत् नृ-मनिन् । १ सुखे शतदति वि० शत्राङ्गणोपाधौ पु० ।
 ‘शर्मा देवस्य विप्रस्य धर्मा त्वाता च भूभजः । श्रुतिर्दत्तस्य
 वैश्यस्य दासः शूद्रस्य कारयेत्’ यमः । ‘शर्मानं ब्राह्म-
 णस्य स्यात् शर्मानं क्षत्रियस्य तु । धनान्तश्चैव वैश्यस्य
 दासान्तं चान्त्यकस्य च’ शातातपः ।

शर्मरा स्त्री शर्म-राति रा-क । १दाबहरिद्रायां श्वस्रभेदे
पु० धरणिः शुद्धदायके लि० ।

अथो स्तोत्रं शृणु-यत् । रात्रौ वाचस्पतिः ।

अर्थ्याति पु० वैदस्यतमनोः पुत्रभेदे ।

शर्ष हिसे भ्वा० पर० खक० सेट् । शर्वति अशर्वति ।

शर्वं पु० शर्व-सच् । १ महादेवे हेमच । २ विष्णो विष्णु स० ।
 शर्वर पु० शर्व-सरन् । ३ कामदेवे रतमसि न० उणादि० ।
 शसन्त्यायाञ्च सन्निप्रसा० ४ शिवं मेदि० ।

शर्वरी स्त्री ङ-वनिप् ङीप् वनो र च । १रात्रौ अमरः ।
शर्वरीशचन्द्रः । २हरिद्रायां विश्वः । [हेमच० ।

शर्वला स्त्री शर्व-वज् शर्वं बाति जा-क । तोमरास्ते
 शर्वाणी स्त्री शर्वस्त्व पत्नी स्त्री सात्वक् च । नवान्यां हेमच ।
 शल बाहने आ० आत्म० बह० शेट् । शबते कश्चित् ।
 अशक्तिद्वयम् शेषे [चवर्गादि० शलः शलः ।

श्रल गतो भ्वा० पर० सक० सेट् । श्रन्ति अशाक्षीत् ।
 श्रल ज्ञाषादां चु० आत्म० सक० सेट् । श्रावयते अश्रियन्नत ।
 श्रल वेगे भ्वा० पर० सक० सेट् । श्रन्ति अशाक्षीत् ।

श्रुत न० शब्द-सूच । १ शृङ्गरीकोष्ठि (मलारूपाट) अक्षरः
२ शृङ्गविष्वक्सेनपदे ४ मञ्जुषि च उ० मेदि । १ गुलाबो
विष्णु । ६ पत्रे पुंस्त्री० हेमच० स्त्रियं लोच ।

शलक प० शब-दुनु । (माकहूसा) कोटभेदे त्रिका० ।
 शलक प० शब-सङ्गम । लोकपाठे २ लक्षणभेदे उपादि० ।

शलभ पु० शल-बभ्रु । कीटभेदे पतङ्गो व्यमरः ।
 शलल न० स्त्री शल-बभ्रु । शल्लकीबोम्बि (मजारूकाटा)
 व्यमरः । स्त्रोत्पे गौरा० डोष ।

शलाका स्त्री शब-पाकम् । १ मल्ये २ मदनदृष्टे (मयना)
 १ शारिकायां १ मल्लिकायां ५ शरे मेदिं ६ सावेष्ट्यद्वि-
 कायां हेमपत्नी ७ अस्त्रि ८ शब्दपत्नी ९ सुशोक्ते शृकाद्यु-
 द्धारणार्थं यन्त्रभेदे शब्दशब्दे दृश्यम् ।

शलाकापरि चक्षः चक्षयोः । शलाकापावनक्रीडायां पराजये
 शलाकापुरुष पुं । हेनचन्दोक्तौ वीरानां विप्रदिद्वेषवृक्षभेदे
 शलाटु त्रि० शल-शट् । श्लपकमये अमरः । शूलभेदे
 चणादिः शंखे च पुं राजनि० ।

शलालु प्र० शब-बाबुच्। सुगन्धिद्रव्यभेदे वि० कौ० ।
 शलालुक त्रि० शबालुना क्रीतं वृत् । शबालुद्रव्ये च क्रीते
 पदार्थे स्त्रियां लीपः ।

शब्दक न. शब्द-क कश्च नेत्तम् । । शब्दक शब्दक कश्च कश्च ।
 शब्दक कश्च च (शब्द) कश्चान्तरम् । [तच्च च चि. कौ.]

शस्त्रालयं न. शस्त्र-कलान् कस्य नेत्रम् । मत्स्यवल्कले रथ-
शस्त्रालिन् पु. शस्त्रकलामस्य इति । मत्स्यं शब्दः

शल्किन् पु० शब्दबन्धस्य इति । मत्स्ये हेमच० ।
शब्ददा स्त्री शब्द-व्यञ् तादृशं पदं भूतं यस्याः । मेदाया-
मोमदी राजनि० ।